

GHIMPELUL

UNU ESEMPLARU

Acéastă fôia ese uă dată pe septemână :

DUMINECA

Abonamentele se începū numai cu No. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se face în Pasagiulū Românū, No. 9 și 11, prin districte pe la corespondinții sêi sêu prin postă trâmîțendū și prețulū.

50 BANI

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe annū pentru capitală	24 lei n.
Pe jumătate annū.	12 —
Pentru districte pe annū	27 —
Pe 6 luni.	14 —
Pentru străinătate	37 —

Girante responsabile : EFTIMIE IONESCU.

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciulū nouū alū GHIMPELUI

Madrid. 28 Martiū. — Don Carlos, perđendū speranța d'a mai putē înhăța ruginita corônă purtată de *madam* Isabela, a renunțatū la dēnsa abdicandū în favôrea lózei sēle, pusă sub regența lui Don Alfons, rudă d'aprópe a kaiserulū nemțescū. Proiectele lui Don Alfons suntū fôrte curate, căci, déca nu va putē isbuti 'n planurile sēle, celū puținū crede că totū va putē face ce s'a făcutū în Serbia cu Mihailū Obrenović.

Xeres. 28 Martiū. — În urma culturii vinurilorū de anulū trecutū, s'a produsū multū vinū de *xeres*, peste care au datū cățiva bēntori de profesiune. Intusiasmată de acéstū *principiū* puternicū, pacinica populațiune din acéstă provinciă a proclamatū comunismulū, cerēndū împărțirea averilorū, adică a butilorū, butóielorū, holo-bócelorū și tuturorū vaselorū pline cu vinū ale proprietarilorū de vii.

Versailles. 29 Martiū. — Halatulū, meșii și scufia d-lui Thiers, croite din bucăți noui pentru esopițiunea din Viena, s'au terminatū. Ieri le-a încercatū să véđă decă-i vinū bine și, în memoria acestuī actū solemnū din viēta sea, moșnégulū Republicei a datū unū banchetū tuturorū orleaniștilorū și bonapartiștilorū.

Republicaniū au fostū întrebunțați ca sofragii și ca esecutori de *katzen-musik*.

De vre-uă trei țile camera a începutū a se descompleta ș'abia cu ușieri cu totū se pôte stringe numărulū trebuinciosū de voturi.

Procesulū lui Bazaine băziie ca muscele de primă véra. Mulți susținū — și mai cu sémă foile la *Gazette de France*, *Le Soire*, *le Constitutionnel* și *la Patrie* — că se va da uă ordonanță prin care mareșalulū să fie scosū de la dubă și proclamatū cu celū mai patriotū și celū mai nevinovatū.

Viena. 29 Martiū. — Cioburile și cârpele secțiunii române care vorū avē să figureze la esopițiunea d'aici, n'au mai sositū încă. Se susține că pricina întârzierii arū fi demisionarca celebrulū Gligore Bengescu și înlocuirea sea cu unū óre-care Măchiță, asemenea dipotatu de la cămara bucurescēnă.

Acéstū incidentū preocupă fôrte multū lumea diplomatică și se dá cu părerea că dintr'ensulū se va isca unū conflictū europēnū.

Heidelberg. 29 Martiū. — Se fabricēză 40 de diplome de «doctori și licențiați în caraghioslicuri» din care să se împărță senatorilorū din Bucuresci, care vorū respinge sēu modifica legea pentru creditulū fonciarū.

Londra. 29 Martiū. — Regina suferē de guturaiū, în

urma plăților făcute de Anglita către America pentru desdaunarea hotărîtă de meșterii arbitrii de la Geneva în cestiunea *Balamana*. Se caută medici specialii în sciința guturaiulū.

Roma. 29 Martiū. — Se desminte scotutulū că guvernulū italianū arū fi comunicatū guvernulū din Bucuresci că nu pôte construi kioșculū despre care a fostū vorba să se facă noulū aginte diplomaticū românū ce se va numi aici.

Papa, de acordū cu episcopulū de Westminster, e-laborēză programā după care Vaticanulū să se transforme într'unū paradisū terestru.

Artistele și artistii cei mai însemnați din Africa și Oceania vorū fi adunați ca să facă plăcută inaugurarea acestuī fericițū paradisū.

CEREAM DE LA TINE!

Cereamū de la tine
Uă rađa din sóre,
Uă dulce speranță,
Unū profumū de flóre,
Și 'mi dedeși uă nópte
Plină de tenebre,
Desilusiune
Și idei funebre,
Căci nu fuși acea-a
Ce eu căutamū,
Și 'mi dedeși contrariū
De totū ce doriāmū.

*

Cereamū de la tine
Unū doru de părinte,
Generositate,
Iubire ferbinte,
Și 'mi dedeși uritulū
Ce dá totū străinulū,
Securea de gâde,
Cupa cu veninulū,
Căci era sublimulū
Ce eu căutamū,
Și tu fuseși iasma
De care fugiāmū.

*

Cereamū de la tine
Uă șóptă ușióră
În timpuri de doliū,
Cândū viēta 'i amară,
Și 'mi dedeși cuvēntulū
Îmbálatū cu fiere,
Ce, oprindū avēntulū,
Îlū face de piere,
Căci eu cătamū cerulū
Cu lumina sea,
Și tu erai lumea
Teribilū de rea.

*

Cereamū de la tine
Acea mângâiere
Ce-aspiră unū sufletū
În ții de durere,
Și 'mi dedeși disprețulū
Ce arde și 'nghiața
Juniia din sufletū,
Caldura din viēta,
Căci eu cătamū ángeri
Poetici, sacrați,
Și tu fuseși demonū
Din cei mai ingrați.

REVISTA POLITICOASĂ

Bucuresci, 17 Marti-úșiorū. 1873.

Scirea cea mai importantă, pe care n'o putemū înregistra de câtū cu zimbetulū pe buze — atâtū de multū e seriósă și demnă — este abdicarea lui Don Carlos de la pretinsa corônă a Ispaniei, scire pe care firulū electricū ne-o aduse țilele acestea

Cu frunđă
'N buză
Și cu iarבă
'N barbă!

Oh! ce scire bună, ce scire veselă..... nu pentru noi, ci pentru Ispanioli, care vorū crede că d'acumū încolo au scăpatū

d'atatea tescuirii și ghionturi ce le-au dat prin falci îndrăciții de insurgenți carliști. Da, scire bună, căci ce e mai plăcut de câtă uă abdicățiune?

Suntă aprópe șapte ani de cândă a îndrăgită țera ispanioléscă acestă nătăflețu de Don Carlos, suntă aprópe șapte ani de cândă salahorii lui maltratéză, ucidă și necinstescă ună întregă popor! Déră totă șapte ani s'apropie și la noi de cândă uă mare namilă ne cădu pe capă și ne aduse acolo unde suntemă ađi.

Șapte ani, oh! șapte ani, multă fuserăți lungi, cu virfă și 'ndesați în totă felulă de buclucuri și de mișelii! Cândă pustia vė vine sfirșitulă, ca să mai resuflămă uă dată?

Déră să revenimă la Don Carlos.

După nenumărate opinteli d'a face pe Ispanioli să'lă iubéscă cu d'a-silă; după felurite jafuri, trinteli și ucideri, dumnélui se 'ncredință că e departe de corónă și de simpatia poporului câtă e departe griva de iepure, și, otărindu-se în sfirșitū să'și puie poftă 'n cuiu de la tóte proiectele ce țesuse, veni și proclamă 'n gura mare că **abdică!**

Abdică?

Déră de câte ori nu s'au spusă prin telegrame pnblicate 'n gazetele străine și prin scrisori către doctori, spițeri și alte calfe pricopsite că abdică și ună altă Don Carlos, dintr'ua altă țera, nu atât departatā de noi cum este Ispania?

De câte ori nu s'a vorbită despre magnetetele care «ne atragă în scumpa nóstră patriă»?

De câte ori nu s'a spusă că Cancelariulă și Providența i-au poruncitū să ne dăcă „adio“?

Și cu tóte astea totulă a rămasă ună moftă curatū, éru ipochiménia sea stă cu botulă infiptū în cefa vacei bélaie pe care o suge ș'ó chinuiesce ast-felū precum se vede în pagina IV e numărului de față!

Hei! Abdicarea — fi-ne-ar să ne fie vorba đisă într'ună ceasă bună — e 'ntocmai ca pascele.

După cum nu e 'n tóte đilele pasce, așa și abdicarea nu vine de la fia-ce nătăflețā. Trebuie să fie cine-va omū și jumėtate, ca să pótă fi 'n stare să făptuiescă așa ceva!

De pildă la noi, cui dracu nu i-ar plăcé, cui nu i-arū paré bine să auđă că și p'aici Don Carlos a abdicatū la corónă în favórea cutarui séu cutarui moștenitorū? Căci de! Ne-amū pricepe noi ce să facemū cu moștenitorulū. L'amū pune sub regența unei doice, i-amū asecura uă pensióră óre-care de căți-va galbeni pe lună și . . . restulă arū merge gaitanū.

Abdică Amėndoi I de la corónă.

Abdică Don Carlos asemenea.

De ce pécatele nu abidē și Don Carlos din țera despre care pomenirămū?

Nu vede óre că «batemū șéua ca să pricépă iépa!» Vrea óre să batemū iépa ca să pricépă șéua? Asta ni se pare că n'arū pré merge, căci s'arū schimonosi lumea de risū!

Au fostū mulți ani care au purtatū numele de «**alū șéptelea**», déră ca celū de estimpū n'a fostū nici unulū. Nici uă dată ca acum n'au muritū mai multe capete 'ncornorate, adică 'ncoronate, nici uă dată nu s'au prostitū atatea instituiuni și nici uă dată n'au abdicatū atatea mutre simandicóse.

Intre aceste abdicari și prostiri, primăria comunei Bucuresci merita unū locū dintre cele mai de căpetenia.

După esemplulū regilorū — căci regi sunt și dumnélorū peste domeniulū gágauției fie-căruia — municipalii nóstrii, adică ai lui Popa-Tache ș'ar pré chefutitorū bande, se grăbiră pe rândū să abdice la grasele și banósele funcțiuni de „parinți ai capitalei.“ Ađi unulū, mâine altulū, dumnélorū întórseră frumosū spatele *onorabilei* municipalitătii, după ce'și puseră la bună regulă chimirașele și posunarele.

Astăđi déră — na 'ți-o frântă că 'ți-amū dres-o! — rămase marele sfatū cu optū stlpi putređi, din 17 căți ilū sprijineau pėn'aci.

Numai optū! Ce dracu, domnilorū *Rade-totu, Rac-cu-cóte, Diseși-secule, Fluierașii, Pană 'ngălată, Corlatū-sécă, Doctore scrumbiță* și jupane *Vlade-alū-Iénei*, ce dracu, v'au lăsatū toți pustii de capulū vostru că să dați în grópă și ei să riđă ca draculū de porumbe negre!!

Mai deschideți-vé ochii cei imbrobodiți, mai luminați-vé celū puținū cu lumina și cu spiritulă spirtóselorū peste care grămădiți la accise și la taxe, și vedeți că legea comunala vė 'nhața de pulpană și vė strigă c'ați dat-o prin tərbăcélă, de óre-ce vė mai trebuie unū tovarășiu ca să puteți lucra astū-felū în câtū cele ce faceți să aibă valóre!

De ce nu imitați mai bine pe frățiorii d'ua țepă care au abdicatū, de câtū să ajungeți de risulū și de ocară lumii care vė cãntă :

Nici salcia pomū,
Nici mojielulū omū!

Popa-Tache să vė aibă 'n sfinta sea pază, domnilorū, căci nu scimū cine dracu v'ó mai alege la comună!

Póte că vr'unū nou 3 Augustū, ca la 1865, să vė scótă din plochlivăniele 'n care ați intratū pėnē în cóte, ș'acésta pentru simplulū cuvėntū că ș'atunci era în capulū comunei «Vladū alū fermecatū»!

N'AI MONETĂ? NU EȘTI OMŪ!

I

Puteți nega óre, coconī și cocóne,
Și voi, negri trântorī, coțcarī de canóne,
Că, în ochii voștri de meschinū atomū,
Nimici ca **moneta** nu are valóre
Și că, fără đensa, omulū nu e omū?

Desfidū sus și tare chiarū și pe Prė-Sfintulū,
Ce precupețesce cerulū și pământulū,
Íntocmai cum đice celū crucificatū,
Să pótă s'afirme că saraculū are
Vr'unū prețū în ástū chaosū de negru pėcatū!

Nu suntū óre 'n lume ómeai uă multime,
Ce, prin miđ de trude, au sciinți sublime,
Fapte generóse și cerescī idei,
Și cu tóte astea, reduși a'și petrece
Viéța'n suferință și ca vai de ei?

II

Ínceteze cartea d'a ne totū mai spune
Că învățămėntulū și faptele bune
Suntū în astă lume de vre unū folosū,
Căci astă ideai e uă utopie,
Uă stupiditate, unū ce monstruosū!

Tacă și morala, să nu ne mai đică
Că prin virtuți omulū se și đeifică,
Căci numai **moneta** e de lădatū,
Și numai acela ce are **monetă**
E demnū și capabilū și consideratū.

III

Deci, acela care vrea să aibă nume,
Norocū, creditū, stimă, amici, rude 'n lume

Și ca să devie la tóte istețū,
Siléscă-se numai să se 'nbogățéscă
Prin orī-ce miđlóce și cu orī-ce prețū.

Să n'aibă rușine, nici tēmă, nici frică,
De nu scie carte nici câtū uă piscă,
De e tontū ca găsca și 'n tóte hidosū,
Fiindū că **moneta** ilū sulemenesce
Cu dresū de sciințe și de fėt-frumosū.

Bogatulū pricepe, scie tóte 'ndatā,
E inteligința personificatā:
Elū e mai bunū ritorū de câtū Demostenū;
Elū chiarū și cândū cască iea aplaudare
Ca savantū celebru, geniū-fenomenū.

Elū póte fi mentorū de astronomie,
De literatură și filosofie,
Póte fi și Cesarū și Machiavelū,
Căci i se atestă că are întréga
Enciclopedie încarnatā 'n elū.

Đică că Parisulū este 'n Cochinchina,
Londra 'n Armenia, Roma 'n Palestina,
Bosforulū unū munte, Viena lacū uscatū,
Berlinulū uă bróscă, Petersburgū unū șerpe,
Căci i se aprobă c'a đisū minunatū.

Índruga prin vorbe orī-cătū d'arogante
Că fu desptū Tasso, împilatorū Dante,
Banditū Aristide, usurarū Omerū,
Jefuitorū Milton, popă Bona-parte,
Căci vorba 'i s'acceptă ca cuvėntū din cerū.

Satanicū femeia încéle, sugrume,
Mănance obolulū vėduvelorū mume,
Despóie saraculū, pe orbū și pe mutū,
Răpéscă din gură orfanilorū pânea,
Căci totū ce elū face e bine făcutū.

Aibă conduita cea mai criminală,
Fie hoțū de codru, mutră infernală,
Furū de cele sfinte, vestitū sceleratū,
Ucigașii de ómeni, tálharū fără sémėnū,
Căci elū întru tóte e priveligiatū.

Elū ese din crime curatū, ca uă flóre,
Pentru đensulū legea se calea 'n picioré
Chiarū cândū fapta'ī négră se vede de toți,
Căci suntū mulți mișelii ce alergū cu fală
Lui să i se 'nchine ca abiecți iloți.

Orī-cândū și 'n orī-care autoritate,
Fie d'orī-ce tréptă ș'orī-ce-calitate,
Capriciu 'i este unū verdictū formalū,
Ș'orī-ce a lui voință este sacro-santā
Și chiarū în Bisericii pré oficialū.

Lui i se deschide orī-care părete
Și chiarū ușa casei sântelorū secrete:
Elū, fie chiarū monstru câtū de 'ngrozitorū,
Trece chiarū în ochii sexului de đine
Plăcutū ca și ėnsuși sublimulū Amorū.

Lui i se prosternă ființele slute
Și, cu temenele, îi đicū pe 'ntrecute
Că elū e alū lumei ángerū pázitorū,
Că elū ține 'n palmă'ī omenirea 'ntrégă,
Și că elū dispune d'alū ei viitorū.

Elū, neviolabilū și independinte,
Și pururea liberū, și a-tot-putinte
Ca și Creatorulū, numitū Dumneđeu,
Este pretutindenī Alfa și Omega
Și omulū e vreme sub călcăiulū seū.

IV

Ín fine, în astă négră-a lumei vale,
Pré civilisatā pe calea de jale,
Moneta e totul, **Moneta**-absolutū
Légă și deslégă, face și desface:
Moneta e ėnsuși satanū-Belzebutū.

Moneta, moneta, patentatī în crime.
E mobilulū vostru: nu fapte sublime,
Cum mințiți ca cinici, moderni farisei;
Moneta e legea, morala, virtutea,
Dumneđeulū vostru, monstruosū și pigmei.

De ce déră, voi ómeni cu sacră credință,
Cu simțū de virtute și de consciință,
Vė totū faceți cruce, ca cei descãntatī,
Că au preferință la meritū și stimă
Numai r enumi ții neași urechiatī?

Ce? Uitat-ați ore voi și chiar povestea,
Care-a dus în lume, în ori-ce unghi vestea
Că 'n Patriarhia moneta-a făcut
Să calce popesce și să fie popă
Chiar și urechiatul, urechiat născut?
Gr. P. S

GHIMPIADE

Ómenii bine informați afirmă că, în ajunul morții sële, repausatul Napoleon a vădută în vis pe d. Thiers, președintele Republicei franceze, că ținea 'n mâna stângă un număr din *Jurnalul Oficial* și murmura la urechia murindului, c'ua voce cam pe nasu, faimósa frasă pe care Isus-Christos o dăse sântului Petru :

«*Tu es Petrus et super hanc petram ædificabo Rempublicam meam*» adică : «*Tu ești Petru și pe această pãtrã voi zidi Republica mea.*»

* * *

Un om celebru în calcule politice, redactorul gazetei *Morning-Herald*, propune un nou soi de rezoluțiune pentru starea provisorie din Francia, și anume să se ofere lui Gambetta mâna ex-impãrãtesei Eugenia și să se fondeze ast-fel uã Republicã bãlțatã. Acãstã propunere cu tóte astea nu trebuie sã se credã nouã, cãci de multu un domn Gagne făcuse cunoscutu lumii civilizate celebru'i proiectu de : *Republiceida—Imperiũ-Regalitate!*..
(*Lé Grelot*).

* * *

Femeia și calulã. Istoria nu prã este galantã, dãru este esactã.

Nu scimã dacã ați observat, dãru, cu toaletele sële actuale, femeia tinde a se apropia de calulã. Femeia nu se mã imbracã, ci se inhamã.

Lungile cordele ce ea își atãrnã sub șinionul sãu, sãmãnã cu hãșurile cailorũ.

Centura ce lasã se fluture pe dinaoia corsagiului sãu, imitã îndouita curea ce, în limbajulũ prosaicũ, se numesce chingã.

Miculũ vãlũ, ce se cobórnã pãnã la jumãtatea feței, sãmãnã cu museliera ce o punemũ la calulã reũ.

Mã esistã între femeia și calulã alte punte de asemãnare.

Femeiele și caili se infuriãzã de uã potrivã. Ètã un exemplu : e mã lesne a stãpani un calulã, de cãtũ a imblãndi uã femeia.

Femeia și calulã suntũ cele douã nobile cuceriri ce omulã a fãcutũ vre uã datã (Buffon).

Cine-va se ruineãzã pentu caili, precum se ruineãzã și pentu femeia.

Se fabricã hamuri pentu caili, se fabricã asemenea și pentu femeia.

Caili alunecã și cadũ. Vai! și femeile asemenea ! Caili ãnsã, cari se poticescũ, suntũ adesea coronați, pe cãndũ la Nanterre nu se coronãzã nici uã datã acelea care și perdũ ecilibrulũ.

Existã, asemenea, însemnate diferințe între aceste douã ființe însuflețite.

Noi conducemũ caili, pe cãndũ femeile ne conducũ pe noi.

Putemũ cunoșce într'unũ modũ sigurũ etatea cailorũ, dãru nici uã datã p'a femeielorũ.

Noi mãnãmũ caili și femeiele ne mãnã pe noi.

Sã nu vã supãrați, dõmnelorũ, de cea ce amũ dõsũ. Gãndiți-vã cã divinulũ Omerũ compara pe eroi sãi cu nesce nobili cursieri și numia pe Minerva deița cu ochii de boũ.

(*La Gazette des Etrangers*).

* * *

Dialogũ.--- Copilulũ cãtre pãrintele sãu : tatã, vorbesci totũ-dã-una de *carulã statulũ*. Ce este a-cãsta, *carulã statulũ*?

— Copilulũ meũ, este *gavermulũ*.

— Și cine 'lũ conduce?

— *Ministrii*.

— A! bunũ! Atunci dãru ministrii suntũ *caili*!

— Cãndũ nu suntũ *mãgarũ*.

(*L'abeille de la Roumanie*).

* * *

Uã societate cu trei membrii. Existã de cincũ ani în Indiana (America de sud) uã asociațiune de dame a carorũ devisã este astũ-felũ conceputã :

«*Nici unũ sãrutãtũ mãi nainte de cãsãtoriã.*»

Acãstã societate nu numãrã mãi multũ de cãtũ trei membrii.

În cincũ ani!

A! femeielorũ, femeielorũ!...

(*Telegrafulũ*).

* * *

A muri pentu *patrie* e dulce și frumosũ, dãru a citi *Patria*, mãi cu sãmũ cãndũ sustine pe capitaliști strãini, e unũ chinũ ș' uã mare grãțã!

* * *

Mulți din ómenii de *resbelũ* se perdũ în nori de fumũ. Adesea ãnsã fõrte mulți trãiescũ prin nori, și mare parte aũ fumuri în capũ.

* * *

Primãria din București are de gãndũ sã oprãscã imulțirta cișmelelorũ și puțurilorũ în totũ coprinulũ Comunei.

Și sciti pentu care cuvãntũ?

Se scape pe comercianți de bẽturi spirtose de ori-ce amenințare de falimentũ.

Ètã uã primãrie cere bine-meritezã de la... bande!

* * *

De óre-ce Papa este infailibilũ, urmãzã cã, de cãte ori face cãte uã greșãlã, se inșelã 'n modũ infailibilũ.

* * *

Ètã uã probã cã «*ghimpiadele*» suntũ de cãndũ lumea :

Cãndũ Abraam, dupã porunca Domnului, era sã jertfãscã pe fiulũ sãu Isaac, îi dãse aceste cuvinte :

— Iertã-mã, copilulũ meũ : celũ ce țã-a datũ vieța țã-o iea!

* * *

Dilele trecute unũ cunoscutũ d. X cumpãrã uã butiliã de *vinũ finũ*. Comerciantulũ i-o 'nvãli într'unũ numãrũ din «*Poporulũ*». A douã și ne jurã cã pentu prima órã gãsise și elũ *spiritũ* în aceluã jurnalũ!

* * *

Cine vrea sã trãiescã fericitũ, sã se însore c' uã femeia pleșiuvã de totũ, cãci altminterea totũ îi va putã gãsi ca defectũ mãcarũ unũ firũ de pãrũ.

* * *

Dãca funcționarul publicũ, și mãi cu sãmã ceĩ micũ, aũ mare poftã de mãncare cauza este lipsa de lãfã bunã, cãci se scie cã sãraculũ mãnãcã îndouitũ de cãtũ bogatulũ, tocmã pentu cuvãntulũ cã n'are ce mãncã.

LA CĂMARĂ ÎN DELŪ

La Cãmãrã 'n dealũ

Se votãzã

Fãrã rostũ și fãrã halũ!

Țãra se regulãzã!

Tóte 'sũ pocite

Și 'ncurcate

Și tóte ismenite

Ca slutele pãcate.

Credite grase

Se aprobã :

Ale țãrei pungi stõrse

Se punũ la bunã probã.

Și, dreptũ bombõne

Finũ lucrate,

Se dãu la miliõne

D'abia înregistrate.

De... oboselã

Și de ciudã,

Le dãu prin tãrbãcelã

Pãnã și le asudã.

Ș'apoi le scóte

La ivire

Dãndũ-le mãi la tóte

Nume de legiuire.

Cãtãndũ la ele,

Și observãndũ,

Cã'sũ luate din Iele

Jurũ cã veți vedã pe rãndũ.

Èrũ ministerulũ

Plinũ de minte

Postesce ca hingherulũ

Ce furã cele sfinte.

Vorniculũ mare

Dormitezã

Pe banca de onõre

Unde legi se votãzã.

Și hasnatarulũ

Calculũ face

Ca sã vedã țințarulũ

Trece 'n urechi de ace!

Chir Clistirescu,

Ca omũ de soiũ,

Vorbesce cu Florescu

Despre vestitulũ Osoiũ.

Conulũ Costache

Iepuresce

Cu don Lahovarache

Mereũ se sfãtuiesce.

Ghinãrarũ Sirmã,

Hodorogũ rãu,

Într'una, ca uã cãrmã,

Clãtenã dovlãculũ sãu.

Neacșia-aiurãzã

Totũ ingerãș,

La pasiuni visãzã

Ca flãcãii ceĩ gingãș.

Și, cãndũ cu toți

Suntũ ocupați,

Domni deputat-oșii

Ca copiii rãsfãțați,

Chiarũ cu d'a sila

Dãu mereũ votũ,

Cãci toți le trãntescũ bila

Ca unũ bobãrnacũ în botũ.

Cum vedeți, în delũ

Se votãzã

In celũ mãi netoțescũ halũ :

Țãra se regulãzã!

CATASTIHULŪ DRACULŪ

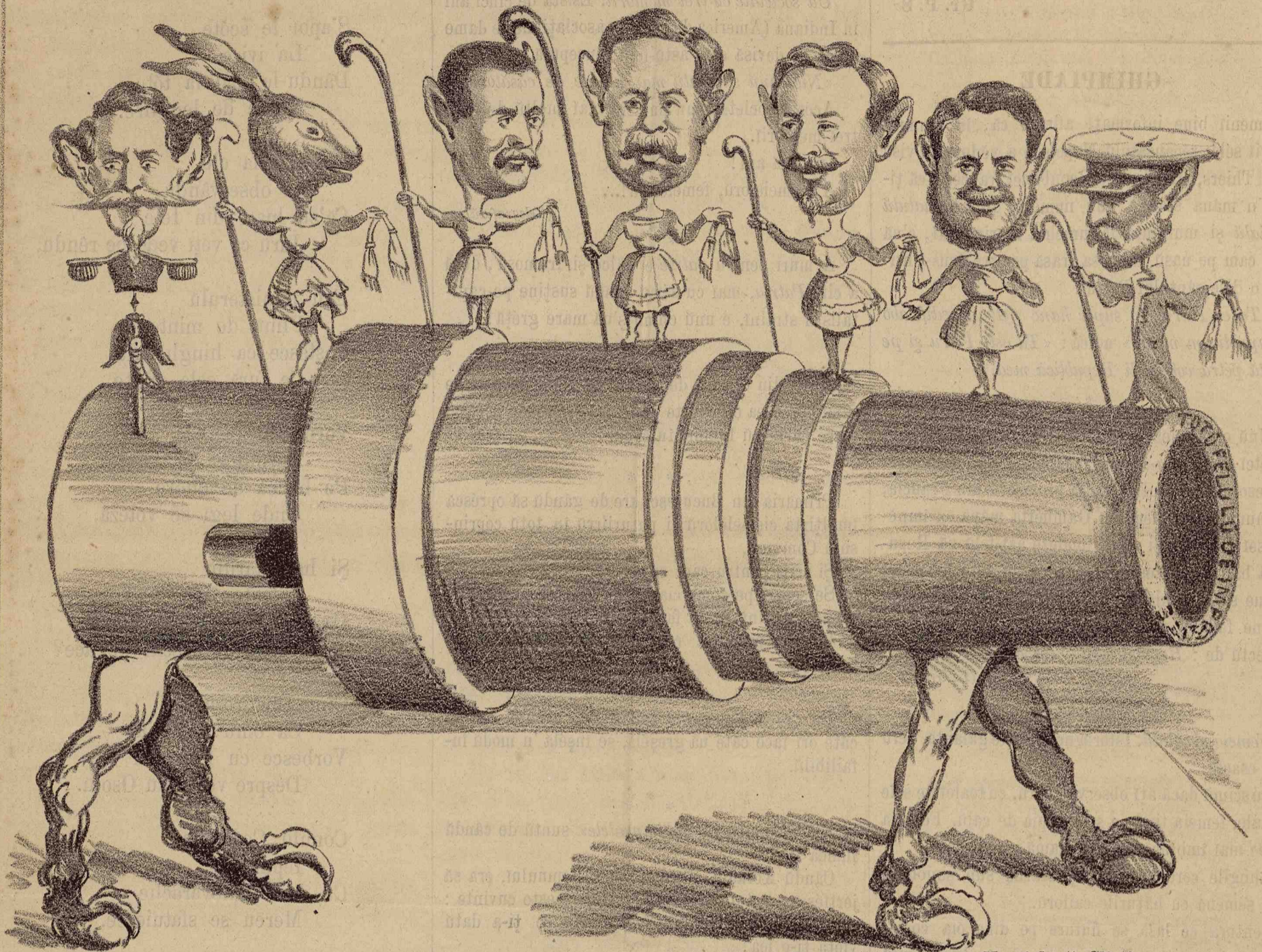
1. C. Sionũ, din Tecuci	14 lei noi.
2. Costinũ Ragea, idem	14 —
3. Stefanũ Ralea, idem	14 —
4. Gheorghe Dimitrescu	— 14 —
5. Miticã Calinescu, Bucur.	20 —
6. Ioan Ritoride, idem	17 30 b.
7. Sp. Maicanũ, idem	24 —
	Totalũ... 117, 30 b.

(Va urma)

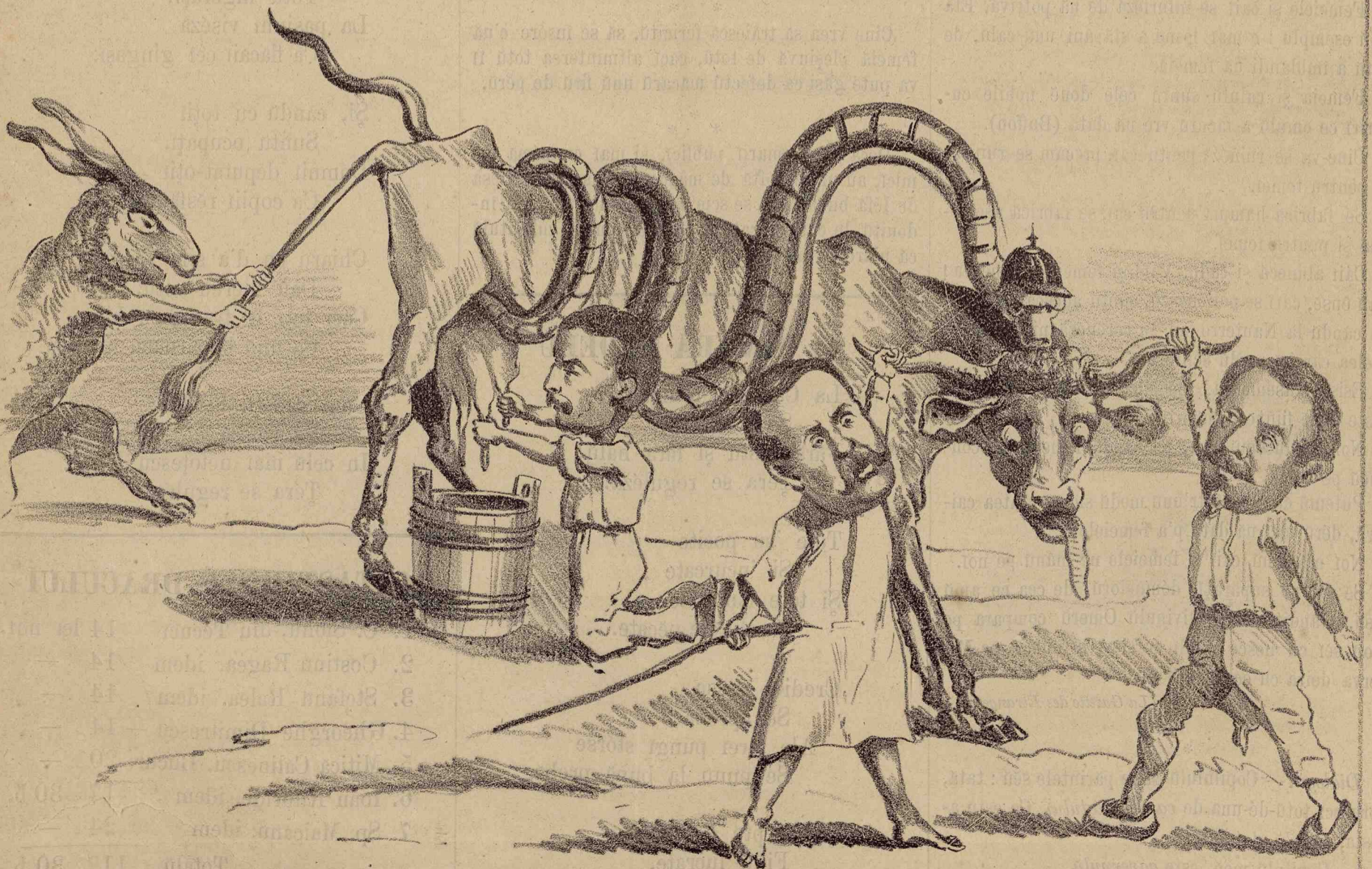
Typog. Laboratorilor Romãni Strada Academiei No. 19.

ESPOZIȚIUNEA UNIVERSALĂ DIN VIENA 1873

SECȚIUNEA MĂMĂLIȚARILORŪ.

Va să ştie, vom ū ave ūi noi cu ce sã ne fãlim la expoziȚiunea universalã din Viena! De sigur ū cã secȚiunea Mamielorū, Clistirilorū, Tocnurilor de cartonū, Psaltichielorū, ūi tuturor celorū lalte pãpuūi de copii vor ū arãta, ca printr'unū ochianū, adevãrata prosperitate a produȚiunilorū naȚionale.

Sãracã țãrã, vacã lãptosã! Cum o sleiescū toȚi cu totulū, cum o sugū, cum o chinutescū ūi cum o mulgū de sãnge ūi de viãțã! Cum va putã dãrū s'o mai ducã pãnã la primãverã?